

ת"פ 5293/10/22 - מדינת ישראל נגד עמית נאוגרקר (עציר)

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 5293-10-22 מדינת ישראל נ' נאוגרקר(עציר)

לפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא שירלי דקל נה
המאשימה

נגד

הנאשם עמית נאוגרקר (עציר)

החלטה

החלטה זו עניינה הכרעה במחלוקת שהתגלעה בין הצדדים באשר לבקשת המאשימה להגיש במסגרת ראיותיה לעונש תמונה של הסכין שבה אחז הנאשם במהלך האירוע נושא כתב האישום (להלן: "הסכין").

הנאשם הורשע על פי הודאתו שניתנה במסגרת הסדר דיוני בכתב אישום מתוקן בעבירות של איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), החזקת סכין שלא כדין, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין והפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין.

בפתח הטיעונים לעונש ביקשה המאשימה להגיש לבית המשפט את תמונת הסכין. לטענת המאשימה, הגשת הסכין אפשרית בשלב זה של ההליך המשפטי, נוכח העובדה כי לא התנהלו הוכחות בתיק, בהתאם להוראות סעיף 40 לחוק העונשין ולפסיקה שניתנה על ידי בתי משפט השלום בנושא. עוד טענה המאשימה כי התמונה מהווה ראיה המגבה את עובדות כתב האישום המתוקן, אשר הגשתה תגשים את האינטרס הציבורי וכי לא מדובר בראיה מפתיעה כלל ועיקר.

ההגנה התנגדה להגשת תמונת הסכין וטענה כי במסגרת ההסדר הדיוני לא הוסכם בין הצדדים על הגשתה, ומשכך, אין מקום להתיר קבלתה בשלב הטיעונים לעונש.

הסוגיה של הבאת ראיות חפציות בנוגע לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה בשלב הטיעונים לעונש, הוסדרה בסעיף 40 לחוק העונשין לפיו:

"(א) בית המשפט יקבע כי התקיימו נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, על בסיס ראיות שהובאו בשלב בירור האשמה.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א)-

(1) בשלב הטיעונים לעונש, הנאשם רשאי להביא ראיות מטעמו, ובלבד שאינן סותרות את הנטען על ידו בשלב בירור האשמה, והצדדים רשאים להביא ראיות שנקבע בחיקוק כי יובאו בשלב זה;

(2) בית המשפט רשאי, לבקשת אחד מהצדדים, להתיר להביא ראיות בעניין נסיבות הקשורות בביצוע העבירה בשלב הטיעונים לעונש, אם שוכנע כי לא היתה אפשרות לטעון לגביהן בשלב בירור האשמה או אם הדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין.

(ג) בית המשפט יקבע כי התקיימה נסיבה מחמירה הקשורה בביצוע העבירה אם היא הוכחה מעבר לספק סביר; בית המשפט יקבע כי התקיימה נסיבה מקילה הקשורה בביצוע העבירה אם היא הוכחה ברמת ההוכחה הנדרשת במשפט אזרחי.

(ד) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (ב)(2), הודה הנאשם בעובדות כתב האישום, בין לאחר שמיעת הראיות ובין לפני כן, יכלול כתב האישום שבו הודה את כל העובדות והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה."

במסגרת סעיף 40(ד) לחוק העונשין, אימץ המחוקק את הכלל הפסיקתי שנקבע עובר לתיקון 113 לחוק העונשין, לפיו במקרה בו הנאשם מודה בעובדות כתב האישום, ובמיוחד מקום בו עסקינן בכתב אישום מתוקן שהוגש במסגרת הסדר טיעון, על כתב האישום לכלול את כל העובדות והנסיבות הרלוונטיות לביצוע העבירה.

ב-ע"פ 3667/13 **ח'טיב נ' מדינת ישראל** (14.10.2014), קבע בי המשפט העליון כי בהתאם להוראות סעיף 40(ב)(2) לחוק העונשין, משהודה נאשם בעובדות כתב האישום במסגרת הסדר טיעון, כתב האישום משקף את הסכמת הצדדים לאמור בו, ומשכך כל חזרה מהסכמה זו, לרבות שינוי או הוספת נסיבה הקשורה לביצוע העבירה, תידרש לעמוד בתנאים שנקבעו בסעיף זה ובאישור בית המשפט באשר לשאלה האם הייתה אפשרות לטעון לגבי הנסיבות אותן מבקשים להוכיח כבר בשלב בירור האשמה או האם הוכחת הנסיבות דרושה על מנת למנוע עיוות דין.

ב-ע"פ 858/20 **גארבאן נ' מדינת ישראל** (2.7.2020) קבע בית המשפט העליון כי העובדות המפורטות במסגרת כתב האישום המתוקן שגובש במסגרת הסדר טיעון בו הודה הנאשם, מהוות את התשתית העובדתית והנסיבתית המלאה של העבירה, לאור הסכמת הצדדים. עוד נקבע כי אל לבית המשפט לקבל הוספה של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, אשר אינן נזכרות בכתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם לאחר הסדר הטיעון.

אלא שבמקרה דנא, המאשימה אינה מבקשת להוסיף על נסיבות ביצוע העבירות המפורטות בכתב האישום המתוקן, וכל בקשתה היא להצגת תמונה של סכין המטבח בה החזיק הנאשם כעולה מהעובדות, המתוארת בכתב האישום המתוקן.

עתירת המאשימה להגשת התמונה בשלב הטיעונים לעונש ובטרם גזירת דינו של הנאשם נועדה להמחיש את העובדות נושא כתב האישום בהן הודה הנאשם, זאת בשים לב לכך שבמקרה שלפניי לא התנהל כל הליך לבירור אשמתו של הנאשם, כך שלמאשימה לא הייתה כל אפשרות מעשית לטעון לגבי התמונה בשלב מוקדם יותר של ההליך הפלילי.

לעניין זה ראו והשוו: ת"פ (מח'-מרכז) 9291-07-20 **מדינת ישראל נ' בלטה**, פס' 13-7 לפסק דינו של כב' השופט קובו (5.1.2021), בו נקבע:

"עתירת המאשימה להגשת הסרטון בשלב הטיעונים לעונש וגזירת הדין נועדה להמחשה בלבד של העובדות שבביצוען הודה והורשע הנאשם. בעניין זה, סבורני כי יש לאפשר למאשימה להגיש ראיות חפציות, כגון סרטון או תמונה, שיש בהם כדי להמחיש בלבד את העובדות שבהן הודה והורשע הנאשם. במקרים אלה, שבהם הנאשם הודה בכתב אישום, בין במסגרת הסדר טיעון, ובין אם לאו, לא התנהל הליך של בירור האשמה, ומכאן שלמאשימה לא הייתה אפשרות לטעון לגביהן בשלב בירור האשמה כדרישת סעיף 40' לעיל. זאת במובחן מבקשה להגיש ראיה במטרה להוכיח נסיבה שחורגת מהאמור בכתב האישום שבו הודה הנאשם".

במצב דברים זה, ומשלא מצאתי כי יש בהגשת התמונה כדי להחמיר או לשנות את מצבו של הנאשם לעומת המפורט בכתב האישום המתוקן, אני מקבלת את בקשת המאשימה ומתירה את הגשת תמונת הסכין.

המאשימה תגיש את תמונת הסכין לתיק בית המשפט תוך 5 ימים מהיום.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ט"ז אייר תשפ"ג, 07 מאי 2023, בהעדר הצדדים.